

tractatis eruere, quae ponenda sit eius doctrina. Facile ceteroquin distinguuntur, quibus reconditior sensus lateat, versus; hos solos perpendere debemus, praetermissis eis, qui divinam Krishnae et Râdhae naturam oblivioni quasi tradunt et prorsus humani amoris vices eis et attribuunt et attribuere sane debebant, si poeseos rationes non omnino perturbatas et obscuratas volebat poeta.

In prima itaque poematis parte, qua describitur Krishnas promiscui amoris illecebris deditus, fine descriptionis I. 45. indicasse videtur poeta *mysterii* vocabulo I. 45. humanum amorem non esse intelligendum. Quae suspicio in certitudinem convertitur, si distichon mox sequens comparatur. In eo primum sese offert vox विश्वेषां, qua, uti in annotatione observavi, indicatur, sensum a puellis earumque amore transferendum quasi esse ad universitatem rerum. Amore nimirum universali existentia omnia complecti dicitur Krishnas; मृग्य, indiscriminans, autem quum aequae dicatur, quaeritur quo sensu hoc vocabulum intelligendum sit. Si universalem Krishnae amorem ita dictum ponimus, ut sit numinis benevolentia erga omnia animantia, indiscriminans esse debet, id est, qui non praeoptet et discrimen faciat iuxta morem hominum, sed qui, irae et studii expers, ne malos quidem amare cesset. At minime tamen cum poematis tenore hoc consonaret, quandoquidem discriminatio in amore ipsa est, ad quam demum, tanquam verum amorem, revertatur Krishnas. Mysterium praeterea non dicit poeta dist. antec. divinitatis, quae rerum est creatrix et gubernatrix, summa iustitiae et benevolentiae idea, sed mysterium amoris et alter dicitur h. l. amoris deus Krishnas. Ad hanc amoris, non divinae aequanimitatis significationem pertinent etiam cetera, quae hoc disticho ponuntur. Omnes favore suo exhilarat, inaugurat *) festum Amoris Krishnas pulcritudine sua; nam hoc sensu accipienda sunt, quae leguntur vocabula प्रियाम et कोमल;

*) उपनीत eodem sensu legitur IV, 18. initiatus. अनुसन्धय् est satisfacere desideriis cuiusvis; cf. रञ्जय् Hitop. IV, 99.